

BUITENLANDSE DIVIDEND- BELASTING

Veel Nederlandse beleggers beleggen over de grens, in Amerikaanse, Franse, Duitse of Zwitserse aandelen. Ook in die landen wordt er dividendbelasting ingehouden, het tarief kan zelfs hoger liggen dan de 15 procent in Nederland. In de VS bedraagt de heffing 30 procent, in Zwitserland 35 procent. Nederland heeft echter met veel landen belastingverdragen gesloten, waarbij een tarief van 15 procent is afgesproken. Tot dat percentage kunnen Nederlandse beleggers de buitenlandse heffing verrekenen in box 3. Het resterende percentage – een Zwitsers bedrijf zal wel gewoon het lokale tarief van 35 procent inhouden – moet veelal worden teruggevraagd aan de lokale belastingautoriteiten. Die laatste stap zullen niet veel beleggers nemen als het om relatief kleine bedragen gaat of omdat men het, bijvoorbeeld bij een sterk gespreide portefeuille, te veel werk vindt. Ook zijn er banken of brokers die de vereiste documenten niet verstrekken of alleen tegen kosten, waardoor terugvorderen niet altijd loont. Jaarlijks blijken beleggers voor vele miljoenen aan terug te claimen dividendbelasting te laten liggen.

VS

Voor Amerikaanse aandelen bestaat er voor beleggers een relatief eenvoudige regeling. Als ze het zogeheten W-8BEN formulier invullen, zal er in de VS geen 30 maar direct het verdragstarief van 15 procent worden ingehouden. Dat is in Nederland te verrekenen. Een aparte claim richting de Amerikaanse fiscus is dan niet nodig.

Nederlandse beleggers die rechtstreeks in aandelen beleggen, hebben doorgaans weinig problemen dividendbelasting terug te krijgen. Ze kunnen de voorheffing die Nederlandse ondernemingen op uitgekeerd dividend hebben ingehouden via hun aangifte inkomstenbelasting eenvoudig terugvorderen. Inkomsten uit vermogen worden immers al via de vermogensrendementsheffing belast.

Ook buitenlandse dividendbelasting is meestal te verrekenen, onder meer dankzij de vele belastingverdragen die Nederland met landen heeft afgesloten om dubbele belastingheffing te voorkomen. Vaak is daarbij bepaald dat het verdragsland niet meer dan 15 procent – het Nederlandse niveau – mag inhouden. Tot dat percentage kan de belasting vervolgens met de Nederlandse fiscus worden verrekend (in box 3). De volledige teruggaaf van buitenlandse heffingen kan soms wel complex zijn, met name bij een internationale gespreide aandelenportefeuille (zie kader: Buitenlandse dividendbelasting).

ETF'S EN BELEGINGSFONDSEN

Bij etf's en beleggingsfondsen gelden er andere spelregels. Ook op de dividenden die deze vehikels op hun aandelenportefeuilles ontvangen, wordt er lokaal dividendbelasting ingehouden. Die is door Nederlandse beleggers in deze fondsen echter niet terug te vorderen. Ook deze vehikels zelf slagen daar slechts deels of geheel niet in, waardoor er voor de eindbelegger een 'dividendlek' ontstaat. De belangrijkste reden is dat veel fondsen buiten Nederland zijn gevestigd, in landen als Luxemburg of Ierland, en daarmee onder lokale belastingregels en andere belastingverdragen vallen.

Nederlandse fondsen kunnen dat lek dicht, mits ze kiezen

voor de status van fiscale beleggingsinstelling (fbi-status). In dat geval kan het fonds een beroep doen op de doorgaans lage heffingstarieven in de belastingverdragen die Nederland heeft afgesloten. Het fonds kan die buitenlandse heffing vervolgens converteren in een Nederlandse belasting die de belegger met de Nederlandse fiscus kan verrekenen. Op die manier kan vrijwel alle ingehouden dividendbelasting worden verrekend, ook de Nederlandse. Voorwaarde voor zo'n fonds is wel dat alle inkomsten jaarlijks middels dividend uitgekeerd moeten worden.

In Nederland hebben onder meer een aantal etf's van de Nederlandse aanbieder Think (overgenomen door VanEck) de fbi-status, alsmede indexfondsen van Meesman en nog een aantal in Nederland gevestigde beleggingsfondsen.

DE IMPACT VAN EEN DIVIDENDLEK

Een belangrijk deel van het rendement op aandelen bestaat uit dividend. Een vuistregel is dat aandelen op lange termijn gemiddeld per jaar zo'n 8 procent opleveren, zo'n 3 procentpunt komt uit dividend. Het Nederlandse belastingtarief voor dividend snoept daar 0,45 procentpunt van af (15 procent van 3). Voor veel beleggers zal dat wellicht als klein bier aanvoelen. Op lange termijn kunnen echter ook kleine percentages stevig in de opbouw van een belegd vermogen doorwerken als gevolg van het rente-op-rente effect.

Een langetermijnbelegger die Nederlandse dividendbelasting in zijn geheel niet kan terugvorderen of dit simpelweg bij de aangifte inkomstenbelasting jarenlang vergeet, mist bij een startkapitaal van 10.000 euro en een gemiddeld totaalrendement van 8 procent na 30 jaar ruim 11.000 euro aan rendement. Hierbij wordt wel verondersteld dat de terugont-

vangen dividendbelasting zou zijn herbelegd.

Aanbieder Think/VanEck geeft ter illustratie een praktijkvoorbeeld: een rendementsvergelijking (total return) tussen de eigen etf die de AEX-index volgt en een AEX-etf van een buitenlandse aanbieder. Sinds november 2008 bleef de buitenlandse etf zo'n 5 procentpunt achter terwijl dezelfde index werd nagebootst.

KEUZE VAN EEN FONDS

Uit oogpunt van dividendlekkage ligt een keuze voor een Nederlands fonds met fbi-status voor de hand. Zeker bij etf's die dezelfde index volgen, tegen vrijwel gelijke kosten, is dat een heldere keuze.

Natuurlijk spelen er bij het vergelijken van actieve fondsen meer factoren een rol. Denk aan historische rendementen, beleggingsrisico en de hoogte van de beheerkosten. Dividendlekkage is daarbij een mogelijke extra kostenpost. Hoe meer een fonds in aandelen met een hoog dividend belegt, des te groter het potentiële dividendlek kan zijn.

Individuele fondsen melden het ontvangen dividend en de daarop ingehouden dividendbelasting in hun jaarverslag. Het inhoudingspercentage is dan snel berekend. Buiten Nederland is het op landenniveau lastig conclusies te trekken. Er wordt gesteld dat Ierland betere belastingverdragen heeft dan Luxemburg, maar binnen die landen zijn er tussen fondsen onderling grote verschillen. Het ene fonds slaagt er iets beter in om de dividendbelasting te beperken of terug te vorderen dan het andere. Dit hangt onder meer af van de fiscale structuur van het fonds, de geografische spreiding van de aandelenportefeuille, de kosten van zo'n exercitie en de belastingverdragen met de landen waarin het dividend wordt uitgekeerd.